

Lovforslaget (se Tillæg C.), saaledes ændret,
vedtoges enstemmigt med 73 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 96 af 23. Maj 1902 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3133—34.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Sabroe*): Jeg skal ganske kort tillade mig at anbefale dette Forslag om Ændring i den gældende Alderdomslov til det høje Tings Velvillie. Jeg havde Lejlighed til i Fjor, da Forslaget forelaa i samme Form som nu i Aar, at motivere det udførligt, og som Følge deraf finder jeg det uforødent at gaa ind paa en mere eller mindre Gentagelse af, hvad der blev fremført den Gang, og det saa meget mere, som det høje Ting jo viste ved Afstemningen over dette Forslag, ved at lade det gaa til anden Behandling uden Udvalg, at man billigede det i Forslaget fremsatte Princip. Dette gaar jo kort og godt ud paa at stille den Mand og Kvinde, som har modtaget Hjælp af det offentlige, paa lignende retlige Vilkaar, som Loven i Almindelighed stiller andre Borgere og Borgerinder i Samfundet.

Jeg skulde tro, at Udsigten til at faa gennemført det foreliggende Forslag i Aar er betydelig større end forrige Aar. Sidste Aar kom dette Forslag saa sent til Behandling her i Tinget, at det høje Landsting kunde i nogen Grad motivere Ikke-Behandling af Forslaget med, at det havde faaet det tilsendt saa sent. I Aar vil Stillingen være den, at Landstinget vil kunne faa Forslaget op i betimelig Tid, saaledes at der kan være god og rigelig Tid for det høje Ting til at behandle det Spørgsmaal, som er nedlagt i det.

Det Forslag, vi her have fremsat, har jo været til Behandling paa en Række af Vælgermøder forud for det sidste Valg.

Jeg deltog i en Række af disse Møder, hvor der var Mænd baade af mit Parti og af de øvrige politiske Partier til Stede, og jeg havde Lejlighed til at erfare, at paa alle disse Møder blev der udtalt Tilslutning til, at man stillede de gamle Mænd og Kvinder, som skulde modtage Hjælp af det offentlige efter Loven, saa gunstigt, som vi havde foreslaaet. Vi haabe da, at det høje Landsting, som i Fjor stillede sig paa det Standpunkt, at man ikke vidste, hvorledes Folkestemningen var, herefter vil indtage et andet Standpunkt. I forrige Samling blev der vedtaget et Forslag, der gav Kommunerne Ret til at eftergive Fattighjælp, der var ydet indtil den 29. Januar 1906, den afdøde Konges Dødsdag. Det var et Forslag, som i Realiteten intet betød, man kunde lige saa godt have ladet være med at give en saadan Lov, fordi i Realiteten fik de fattige intet. Hvis man gennemfører nærværende Lovforslag, saa betyder det derimod et meget væsentligt Gode for Tusinder af Mænd og Kvinder i vort Samfund, som have givet Samfundet det bedste, de eje: deres Arbejdskraft fra de unge Aar. Paa dette Grundlag, med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale, at dette Forslag fremmes hurtigt og fremmes saaledes, at det høje Landsting har Forstaaelsen af, at Folketinget enstemmigt stiller sig bag ved det Krav, som her er rejst.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*): Da Spørgsmaalet om Ændring i Alderdomsforsørgelsesloven er til Overvejelse i en Kommission, som er nedsat under Medvirkning af Lovgivningsmagten, saa har jeg ikke paa det nærværende Tidspunkt fundet Anledning til at foreslaa nogen Ændring i den nugældende Alderdomsforsørgelseslov. Men efter mine Udtalelser i Fjor kan jeg ganske tiltræde og billige det fremsatte Forslag.

Anders Nielsen: Jeg kan ganske slutte mig til de Bemærkninger, vi hørte fra den højtærede Indenrigsminister. Da dette Forslag er det samme som det, der var fremsat i Fjor, og da det antageligt føres videre her i Tinget, følger deraf, at vi stemme derfor ganske som sidst.

Mads Larsen: Jeg vilde meget gerne anbefale dette lille Lovforslag til Vedtagelse. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, blev der i Samlingen 1901 —02 af den daværende Regering fremsat